

Det foreslås derfor, at der genindføres en standardsats for logiudgifter.

Provenumæssige konsekvenser

De provenumæssige konsekvenser vil være vanskelige at opgøre, da der ikke foreligger dækkende statistiske oplysninger, der gør det muligt at foretage et underbygget skøn, og fordi konsekvenserne vil afhænge af en del ukendte faktorer, herunder den fremtidige størrelse af eksportvirksomhedernes markedsandele.

Da forslaget om en skærpelse af satserne m.v. blev forelagt, var der tilsvarende problemer med at opgøre konsekvenserne. Det dengang foretagne skøn viste et samlet provenutab på ca. 7 mio. kr. i 1999, når indfasningen til den fælles sats for alle grupper skulle starte, og 2 mdr.s-/4 mdr.s-reglen ændredes til 3 mdr./6 mdr. Når indfasningen af de skærper, lov nr. 452 af 1997 indførte, skulle være gennemført fra og med 2001, skønnedes den samlede virkning at blive et årligt merprovenu på ca. 5 mio. kr.

Tilsvarende vanskeligheder med at opgøre de provenumæssige konsekvenser gælder i forbindelse med genindførelse af en standardsats for logiudgifter. Da muligheden blev ophævet ved lov nr. 1063 af 1996, samtidig med at en ændring af rejsebegrebet førte til yderligere begrænsninger i mulighederne for at få udbetalt skattefri godtgørelser, skønnedes dette samlet at medføre et merprovenu på ca. 45 mio. kr. Opgørelsen af de provenumæssige konsekvenser afhænger blandt andet af, i hvilket omfang lønmodtagerne benytter hotelovernatninger eller lignende, når udgiften dækkes efter regning, i stedet for at benytte mere primitive standarder. Forslaget kan således medføre et merprovenu.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ad nr. 1

Efter den gældende lovgivning er satsen (bortset fra turistchauffører) for merudgifter til kost og småforbrø-

denheder fra 1. januar 2001 på 256 kr. (1997-beløb). Den fælles sats indføres gradvis, idet den sats, der gælder pr. 1. april 1999, reduceres med en tredjedel af en overskydende forskel mellem satsen og 256 kr. (reguleret), to tredjedele den 1. januar 2000 og resten af forskellen den 1. januar 2001.

Det foreslås, at standardsatserne hæves, således de tilnærmes niveauet i Danmarks nabolande. Der er taget udgangspunkt i de tyske satser, som generelt er lavere end f.eks. de svenske, finske og norske. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Ad nr. 2

Ligningsrådet skal fortsat kunne forhøje satserne med et grundbeløb på 100 kr. pr. døgn, hvis udgiftsniveauet i et land bliver væsentligt højere, end hvad der svarer til de foreslåede satser. Ligningsrådet skal endvidere kunne forhøje satsen på 256 kr. pr. døgn (reguleret) for rejsemål, der ikke er nævnt i bilaget til loven, hvis det viser sig, at satsen på 256 kr. pr. døgn væsentligt afviger fra udgiftsniveauet på det pågældende rejsemål.

Ad nr. 3

Det foreslås, at der genindføres mulighed for at anvende en standardsats på 146 kr. (1997-beløb) for logiudgifter ved rejser med overnatning i stedet for dækning af udgifterne mod dokumentation for hoteludgifter m.v. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven får virkning fra og med 1. januar 2000.

Efter de gældende regler indføres den fælles sats på 256 kr. (1997-beløb) gradvis frem til den 1. januar 2001. Ved rejser i nogle lande vil det i år 2000 være mere fordelagtigt at anvende overgangssatserne frem for de satser, der fremgår af lovforslaget. Det foreslås derfor, at der med denne overgangsregel i lovforslaget gives mulighed herfor.